

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Příklady vizualizačních pomůcek – fotografie

Příloha č. 2 – Pozorování setkání Wandy – podvojný deník

Příloha č. 3 – Dotazník

Příloha č. 4 – Polostrukturovaný rozhovor

Příloha č. 5. – Rozhovor se zástupkyní pro 1. stupeň

Příloha č. 1 – Příklady vizualizačních pomůcek – fotografie

Příloha č. 2 – Podvojný deník

Setkání Wanda, duben 2017

Kdo se účastní?

Jedná se o třetí setkání této skupiny. Je první středa v měsíci odpoledne a do vyhrazené třídy jedné z učitelek přichází ostatní účastníci. Všímám si, že většinou nedorazí všichni, i tentokrát někdo chybí, naštěstí ale ne ten, kdo měl případ minule. Bude tedy možná fáze ohlédnutí. Účastníků je nakonec 8. Mezi účastníky je několik mladých učitelek s pár roky praxe, dvě starší zkušené učitelky, které vyznávají spíše klasickou formu výuky a jedna zkušená a iniciativní učitelka, která na škole zároveň funguje jako mentorka. Setkání se ještě účastí facilitátorka z UK a já jako zúčastněný pozorovatel. Mou úlohou je pořídit záznam ze setkání, který pak poskytnu ostatním účastníkům, aby se k němu mohli vrátet.

Kde to je?

Setkání se koná ve třídě prvního stupně v přízemí. Místnost je světlá a barevná, všude jsou přítomné práce žáků. Lavice jsou odsunuty na stranu a z židlí je vytvořen kruh. K dispozici je i koberec. Facilitátorka má s sebou flipchart, na který fixou zapisuje během setkání, co je třeba. Uprostřed kruhu je k dispozici bedna s legem a dixit katry, které je možné využít při fázi perspektiv.

Pozorování - podvojný deník

Ohlédnutí

Učitelka z předchozího setkání: *Měli jsme s panem psychologem hodinu, ale asi jsme se nepochopili a neřešili se vztahy, Pašík se na hodině neprojevil a tak budeme mít za 14 dní novou hodinu.*

Měli jsme schůzku s rodiči (i otcem), bylo nás tam 5 (i učitelka N a asistentka), rodiče se vším souhlasili, ale odůvodňovali Pašíkovo chování tím, že je prostě takový, že jeho otec byl taky takový a že je to Lev a není třeba se tím znepokojovat. Pašík je teď bezproblémový, je to dobrý žák, nemám teď potřebu s tím pracovat dál.

Výběr případu

Případ 1: Je to docela aktuální, protože až do teď jsem si s tím dokázala poradit sama, ale nyní nevím. Jedná se o chlapce s poruchou pozornosti, který teď

Poznámky pozorovatelky

To je škoda, kde asi nastala chyba v komunikaci?

Z minulého setkání jsem získala pocit, že Vašík pomoc opravdu potřebuje, že s ním učitelka možná neumí jednat. Je pravda, co tvrdí rodiče, že je prostě takový a je to jen fáze, nebo je tu prostor pro zlepšení? Proč se učitelka nakonec rozhodla, že s ním na jejich vztahu nepotřebuje pracovat? Přijala vysvětlení rodičů a přestala vnímat problém? Sám od sebe ten problém asi nezmizel. Je mi to trochu líto, minulé setkání díky tomu trochu vyšumělo, i když je fajn, že alespoň použila dvě rady.

přichází do prepuberty a soustavně mi narušuje hodiny, ruší úplně v každé. Nevím, jestli si to uvědomuje, ale já jsem z něj nervózní. Nejhorší to je, když sedí děti v lavicích uspořádaných do ostrůvků. Při jakékoli práci hned po zadání úkolu začne rozptylovat a rozesmávat ostatní děti.

Napomenutí nepomáhá, rád si zpívá během hodiny atd. On nic nedělá, ale navíc ruší i ostatní děti.

Případ 2: *Žák D je úplně stejný. Je to zanedbané dítě, žije jenom s maminkou, která hodně pracuje, a tak je pořád doma sám. Je hodně samostatný, ale neumí být s jinými lidmi. Minulou středu jsme měli jít do komunitního centra. V úterý měli žáci přinést peníze, měli to i zapsané v informační knížce. Žák D, který nenosí pravidelně domácí úkoly, nepřinesl peníze. Rozhodla jsem se ho nechat ve škole, šel do 4. třídy. Žák D to vzal dobře, dostal pracovní listy a šel. Když jsme se vrátili, neměl listy hotové, takže měl za úkol je dokončit, ale pořád to*

Zajímavé je, že se setkaly dva případy, které jsou téměř totožné. Druhý je konkrétnější, líp se s ním bude pracovat.

Sama nemám tušení, jak takovou situaci řešit, zajímalo by mě to.

*nedokončoval, nedokázal to dokončit ani odpoledne.
Dostal to za domácí úkol, který nedonesl.*

Vedoucí kurzu se učitelky ptá, jestli má nějakou konkrétní otázku.

Jak přimět Dana k sebekontrolě, ale neobtěžoval ostatní děti? Jak ochránit další děti před jeho rušícím chováním?

Facilitátorka upozorňuje učitele na to, že se často z problému vylučují a argumentují tím, že oni to ty 2 měsíce vydrží, že jde především o děti. Měly by se zajímat i o sebe.

→ **Co dělat, abychom to já i děti ve třídě s ním vydrželi?**

Kladení otázek

- 1. Jaký dostal kázeňský postih a co na to rodiče?**

Z popisu to opravdu vyznívá tak, že nejvíc otravuje samotnou učitelku. Je dobré, že si toho facilitátorka všimla.

Na tuhle otázku bude asi těžké si odpovědět... přijde mi pořád docela negativní a nevím, jestli je učící se. Co si představit pod „abychom to s ním vydrželi?“ Takže cílem bude osvojit si nějaké techniky mentální hygieny, které všem pomůžou Dana neřešit?

- a. Už měl všechno, dostal i ředitelskou důtku. Maminka to moc neřeší, na schůzky chodí
Danova osmnáctiletá sestra, na konzultace chodí maminka, učitelku si vyslechne, nic nenamítá, ale nic s tím nedělá.

2. Jakým způsobem ruší?

- a. Dělá šaškárny, neustále mluví do dětí. On sice děti baví, ale ruší je to.

3. Jsou situace, kdy neruší?

- a. Ruší pořád.
- b. Pozvala jsem si ve 2. třídě psycholožku, a ta říkala, že mě poslouchá a chce můj pokyn splnit, ale nedokáže to. Samostatně pracuje docela dobře.

4. Má nějaké kamarády, jak vychází s ostatními?

- a. Vychází s nimi dobře, ostatní se nechají strhnout, je zábavný.

5. Jak sedí ve třídě mimo centra?

- a. Sedí ve dvojici s Karolínou, která si ho umí zpracovat.

6. Existují světlé chvíle?

- a. Po přednášce o 2. sv. válce učitele z 2. stupně toho strašně moc věděl a hlásil se a přispíval do diskuze a měl z toho opravdu radost. Mimo školu je jako sluníčko, krásně zdraví učitelky a vypadá upřímně přátelsky.

7. Má koníčky?

- a. Chodí na fotbal.

8. Když bys měla na škále 0-10 říct, jak moc tě štve, kolik by to bylo?

- a. Dneska 9.

9. Jak štve tu třídu?

- a. Myslím, že 6

10. Jak je to s dělením do skupin?

To vypadá nadějně, líbí se mi, že tahle otázka směřuje učitelku k pozitivním příkladům praxe, kdy zaznamenala úspěch. Je vidět, že není všechno ztraceno.

Tohle je hodně důležité, nevím, jestli se podaří řešit jak třídu, tak učitelku. Co je důležitější? Podle mě to s ním nemůže vydržet spíš učitelka, děti si nějak poradí.

- a. Ostatním ho do skupiny nechtějí, někdy to vydrží, ale dneska zůstal sám a pracoval se mnou.

11. Má kamarády?

- a. Má, ale nechtějí s ním pracovat, protože nic pak neudělají.
- b. Když se mu něco nedaří, snadno se rozpláče.

12. Jaký myslíš, že je důvod jeho chování?

- a. Chce se bavit, chce pozornost.

13. Jsi na něj alergická?

- a. Ne, to ne...

Facilitátorka vyzve učitelku, aby přeformulovala otázku, ale učitelka neví, jak na to. Facilitátorka pomůže otázkou: *Jak byste si představila ideální stav ve třídě?*

Učitelka: *Žák D by byl plnohodnotný člen týmu.*

Tímhle facilitátorka učitelce opravdu pomohla, asi se inspirovala docenujícím výzkumem a potřebou představit si ideální stav. Rozhodně to pomohlo učitelce zvolit skutečně pozitivní učící se otázku, kterou předtím ještě nedokázala formulovat.

→ Jak to zařídit, aby byl Dan plnohodnotný člen týmu?

Různé pohledy

aktéři: učitelka, žák D, matka, holky ve třídě, kluci ve třídě, Spolužačka K

učitelé využívají tahák – znamená to, věřím, bojím, cítím atd., dělají si poznámky, vybírají si Dixit karty.

Učitelka: Znamená to pro mě, že pořád vydávám spousty energie, pořád ho musím korigovat a sledovat, jsem z toho smutná a unavená. Chci, aby se zapojil, věřím, že má na víc, ale bojím se, že mu nedokážu pomoci.

Myslím, že tahle perspektiva odpovídá skutečnosti. Příspěvatelka nám ale docela dost prozradila o svých pocitech, takže nebylo tak těžké se do ní vcítit.

Žák D: Znamená to pro mě, že se mám vlastně v rámci možností dobře. Jsem středem pozornosti a líbí se mi to. Nechci zlobit paní učitelku, ale je zábava dělat vylomeniny. Jsem chytrý, takže nemusím řešit známky. Bojím se samoty.

Spolužačka K – Znamená to pro mě, že se mi práce podaří, že úkol se žákem D splním. Chci, aby se nám práce povedla, kamarádíme spolu, věřím, že to

Z této perspektivy vyplývá, že žák D si neuvědomuje, že má problém, nebo že by na sobě měl pracovat. To by mohl být podnět k zamyšlení.

Tahle perspektiva vůbec neodpovídá tomu, co přispěvatelka popisovala. Jak je možné, že tato účastnice nedávala pozor? Nebo se spletla? Podle jejího tónu hlasu to vypadá, že nemá tušení, že její perspektiva je úplně mimo. Co je příčinou a co

za mě udělá a bojím se, že Dan nebude ve škole a nikdo mi nepomůže.

příště udělat jinak, aby pozor skutečně dávala?

Pochopení perspektivy žačky K by mohlo pomoci, ona na žáka D má asi nějaké páky, třeba by se mohla nějak domluvit s učitelkou.

Holky ve třídě: Nechceme s Danem pracovat v menší skupině, ruší nás, nemůžeme se soustředit na práci. Věříme, že příště už s námi nebude ve třídě a bojíme se, že se to nikdy nezlepší.

Kluci ve třídě: Znamená to, že je někdy učitelka naštvaná, cítíme se bezmocně a chceme, aby už dal pokoj, nic na něj neplatí. Věřím, že by se mohl občas trochu snažit. Bojíme se, že to nikdy nepřestane. Jsme přesvědčeni, že kdyby chtěl, mohl by se chovat líp.

Matka – někdy musím do školy, ale nezvládám to řešit. Nemám čas, bojím se, že udělá nějaký průšvih, ale zatím nic tak vážného neudělal, takže je to v pohodě. Věřím, že nějak proplujeme.

Komentář učitelky k perspektivám: *Se začkou K jsme si nerozuměly, K je drak, která si to všechno zařídí. Holky tedy opravdu štve, protože ve skupině nepracuje. Kluky baví, ale přestane je bavit, když jde do tuhého. Víím, že důtka ho nepotrestá, je mu to jedno, ale je to vzkaz pro ostatní, že tohle chování je nepřípustné.*

Tyhle perspektivy se mi líbí. Je zajímavé, že podle této výpovědi matka nevnímá ředitelskou důtku a podobné postihy jako „něco vážného.“ To ukazuje na to, že jsou kázeňské tresty tohoto typu neúčinné.

Nevím, jestli ostatní takový vzkaz potřebují, jestli to vůbec registrují. Učitelka vypadá, že důtky navrhuje jen kvůli tomu, že už neví, co jiného udělat a nemá jiné prostředky, jak žáka D účinně potrestat. Případá mi to navíc jako začarovaný kruh, trest málokoho posune dopředu a něco ho naučí.

Učitelka si vybrala obrázek, která symbolizuje ideální stav ve třídě: *Na kartičce jsou hlavičky a zvědavě koukají. To mě baví, když si společně někam zalezu a něco najdu a na něco přijdu. To mám ráda a chci, aby tam mezi nimi byl i D. Mohl by to být ten, co kouká jinam. Je hrozně rychlý, je schopen obhlédnout prostor dřív než ostatní.*

Návrhy, nápady, rady

- zaúkolování žáka, dát mu nadměrné množství úkolů, aby nestíhal zlobit
 - Otázka: Větší zátěž ano, ale jakou, aby to udělal?
- Vymyslet téma, o kterém by si mohl něco připravit a pak to prezentovat před třídou.
- Posílit ho v něčem, v čem je úspěšný.
 - komentář učitelky: *On ale stihne rušit, i když je pozorný, protože je chytrý a rychlý*
- Promluvit si se školním psychologem.

- Je hezké, že si sama během fáze perspektiv našla kartičku, která představuje ideální stav třídy. To je přesně to, o co se asi facilitátorka snažila, aby viděla, kam má směřovat. Našla na žákovi D něco pozitivního, co oceňuje, na tom se taky dá stavět.

S touhle radou osobně nesouhlasím, přijde mi taková klasická: „Zlobí, tak mu pořádně nalož práci.“ Jenomže když není schopen pracovat ani za normálních podmínek, tohle mu nepomůže. A učitelce už vůbec ne.

Najít téma, které by ho bavilo, se mi líbí víc. Byl by víc motivovaný, otázkou zůstává, jestli má doma dostatečnou podporu a zázemí na to, aby se mohl skutečně na prezentaci připravit. Taky by mě zajímalo, jak by na to reagovali ostatní žáci.

Účastníci setkání se ještě dál doptávají učitelky:

1. Nemá nějakou poruchu? Možná, je zanedbaný, je to vlastně chudák...
2. Jde ti více o to, abys měla klid, nebo aby ty děti měly klid? Ale říkala jsi, že to děti zvládají. Jak to vnímáš ty?

Nastává problém, otázka možná dostatečně nekoresponduje s problémem. Pozornost se přesouvá na učitelku:

- ➔ Jak se uchránit před Danem?
 - Já něco nachystám, a on to zboří, já ho ustojím, ale stojí mě to hrozně moc sil, kazí mi to.

➔ Jak se uchránit před vyčerpáním?

- Diagnostický pobyt v jiné třídě, při kterém by si uvědomil kvality své třídy. Učitelka a zbytek třídy si při tom odpočinou.

Tahle otázka v učitelce rezonuje, přiznává, že hlavní problém má ona, že žák D i ostatní to docela zvládají.

Tahle učitelka je známá tím, že má opravdu skvěle promyšlené hodiny, používá spoustu pomůcek a moderních metod a určitě do jejich příprav vkládá spoustu úsilí a času. Vůbec se jí nedivím, že jí štve, když jí to žák D kazí. Sama jsem podobné pocity prožila mockrát a vždycky jsem přemýšlela, jestli se to nepovedlo, protože jsem udělala někde chybu nebo se dostatečně nepřipravila, nebo jestli „mi to zkazili“ žáci. Určitě i ona ví, že to děláme hlavně kvůli nim, ale je potřeba, abychom i my zažily při učení úspěch.

Tahle otázka možná souvisí i s tím, že už je duben. Třeba to všechno začala vnímat jako problém prostě proto, že je přepracovaná, je s dětmi už moc dlouho v kuse. Samotnou by mě zajímalo, jak to řeší ostatní učitelky? Co jim pomáhá v tom, aby nebyly

- Individuální režim – při porušování pravidel odchází žák do jiné místnosti s dozorem, kde píše
- o tom, co udělali, proč to udělali a jak to napravit. – dříve detenční místnost. Muselo by se to zavést jako systém.
- Promluvit si s psychologem, jak tu situaci zvládat jako učitelka, pozvat si ho na pozorování
- Videotrénink – co se ve třídě daří
- Posadit si ho blíž

Komentář učitelky: Čeká nás rozbor sociometrie, tak uvidíme, co se tam ukáže. Kdyby se tam nic zvláštního neukázalo, určitě se na žáka D budu dál ptát. Už delší dobu přemýšlím o to, že sedí daleko, tak že si ho posadím blíž. Diagnostický pobyt беру jako krajní mez, všem říkám, že se musíme naučit vycházet s každým, že ve společnosti jsou různí lidé... přeci ho nepošlu pryč.

unavené, aby nerezignovaly, nebo nereagovaly na děti neadekvátně?

První dvě rady jsou podle mě na nic. Nikdo se tím nic pořádně nenaučí, je to jen berlička, způsob, jak se žáka D zbavit. Je fajn, že to učitelka vnímá stejně a taky se jí to nelíbí. Promluva s psychologem by mohla pomoci, pokud je to dobrý psycholog.

Líbí se mi nápad s videotréninkem, ten mě osobně dokáže posunout. Mohla by se na ty situace dívat s odstupem a pochopit, kde je příčina jejich pocitů a jak se s nimi lépe poprat.

Dotazník ke školení WANDA

Jméno: _____

Jaká situace, kterou jste zažil/a na školení WANDA, pro vás byla nejpřínosnější a proč?

Která situace pro vás byla nejméně přínosná a proč?

Jak a v čem vám to pomohlo v řešení problémů obecně?

V čem vidím největší přínos této metody obecně?

Jaká fáze pro vás byla nejvíce přínosná a proč?

Co jste se díky této metodě naučil/a o sobě, v čem jste se posunul/a?

V čem vidíte úskalí/limity této metody?

Co jste se naučil/a o našem kolektivu?

V jakých situacích a za jakých podmínek byste využil/a metodu Wanda?

Jak jste se cítil/a ve skupině?

Cítil/a jste se bezpečně? Jaké jste měl/a pocity při sdílení situací?

Doporučení pro realizaci tohoto kurzu v příštím školním roce.

Jakým způsobem doporučujete tuto metodu využívat a proč? Jaká je podle vás ideální frekvence setkání?

Jak byste tento kurz obměnil/a?

Příloha č. 4 – Polostrukturovaný rozhovor

Jaké přínosy a jaká rizika přináší systematické využívání WANDY v komunitě učitelů jedné školy?

Jak celkově hodnotí učitelé svou zkušenosti s reflektivní metodou WANDA?

Pamatujete si, jaký byl váš první dojem z WANDY?

Lišil se první dojem od Vašeho aktuálního pohledu na ni (resp. proměnil se)?

Která fáze pro vás byla nejvíce inspirativní a proč?

Která fáze pro vás byla nejtěžší a proč?

Máte pocit, že byla některá fáze zbytečná nebo že by ji stačilo věnovat méně času?

Bylo Vám někdy nepříjemné něco rozebírat do hloubky?

Jaké případy učitelé nejčastěji v rámci WANDY řeší?

S jakým řešeným případem se jste nejvíce ztotožnila?

Které další případy byste v rámci WANDY nejradši řešila?

Při kterém setkání jste našli nejlepší řešení pro daný případ (resp. Které kolegyni jste nejlépe poradily?) Proč považujete zrovna tyto rady za nejúspěšnější?

Které setkání (resp. řešení kterého případu) pro vás bylo nejvíce přínosné? Dokážete vysvětlit proč?

Nastal někdy moment, kdy jste si říkala: „Teď bych tu nemusela být, toto pro mě není nijak zajímavé?“

V jakých konkrétních oblastech může WANDA přinést zlepšení?

V čem pro Vás byla setkání přínosná?

Je něco, co WANDA prozradila o Vašem kolektivu?

Přiměla vás WANDA přemýšlet o některých problémech ve vaší třídě/ škole jinak? Případně proč?

Je něco v běžném životě, co jste si díky WANDĚ uvědomila?

Existují podle vás některé problémy, které byste mohla pomocí WANDY řešit ve vaší školní praxi?

Během setkání jste WANDU využívali k řešení nejrůznějších problematických případů v učitelské praxi. Jaká další využití WANDY vás napadají?

Co jste slyšela o Wandě?

Tak na té otázce asi rovnou skončíme... Že to je metoda, která se tady v loňském školním roce školila, a děvčata si jí zkoušela ve výuce.

A máte od nich nějaké ohlasy?

Ne.

Wanda je vlastně metoda skupinové reflexe, při které lidi sdílí své profesní problémy. V rámci setkání tady na ZŠ Angel se řešily zejména výchovné problémy nebo problémy v komunikaci s rodiči...

Tuhle představu mám, ale nemám sama přímou zkušenost.

Na konci školního roku jsme dělaly rozhovory s účastníky a reakce na Wandu byly takové, že tam byl prostor pro sdílení problémů, spousta lidí si uvědomilo, že v tom nejsou sami, řeší podobné věci a mohou se navzájem podpořit a sdílet zkušenosti, i pracovní mladší učitelky se zkušenějšími kolegyněmi. Zde cituji několik výpovědí (...) Nás by zajímalo, za jakých podmínek lze z Wandy udělat pravidelnou aktivitu ve škole, například v rámci metodických setkání?

Pokud se metodická sdružení na tom domluví, a budou s tím všichni souhlasit, tak to není problém. Já si myslím, že teď na to navazovalo další vzdělávání, které jsme tu měli. Bylo to organizováno Člověkem v tísní, téma bylo komunikace s rodiči a víceméně zase došlo na kazuistiku, které tam děvčata probírala. Při jednom tom semináři se otevřely nějaké problémy, které ty (většinou mladší) kolegyně vnímají, u kterých by cítily potřebu být více podporovány, takže je to asi na podobné bázi jako Wanda. Na ten další seminář jsem přišla já s nimi a víceméně jsme ty body o podpoře rozebraly. Vyšlo z toho, co ony považují za potřebné, a udělaly jsme plán, jak se to bude naplňovat.

Takže teď máte tento projekt?

Máme tento plán, myslím, že se tam budou řešit asi podobné problémy, jaké vzešly na Wandě (tam jsem nebyla, tady mě pozvali na další setkání), takže se to znova otevřelo, jak by kolegyně potřebovaly být podporovány při jednání s rodiči, že jim někdy není jasné, co je jejich povinnost a co je jejich možnost a co by naopak neměly dělat. Pro mě to bylo nesmírně cenné, protože kvůli zkušenostem, které už mám, mě spousta z těch věcí ani nenapadne řešit. Například říkaly: „Nikdo nám neřekl tohle, nebo tohle...“ Mají ostych se zeptat a mě zas nenapadne jim to říct, protože to za ty roky беру jako automatické. A byly to opravdu třeba drobnosti, pro mě by nebyl vůbec žádný problém jim to říct, a jim to hrozně pomůže, a bylo to jen o tom, že jsme si to vzájemně neřekly. Takže jsme se domluvily, že to, co se nevyjasnilo na místě a co je třeba dál probrat, budeme řešit na setkání v přípravném týdnu pro všechny na prvním stupni.

A tento kurz Člověka v tísní ještě pokračuje?

To už skončilo, bylo to několikrát, teď ve středu bylo poslední setkání, ale vplynuly z něj tři oblasti, které je třeba dál řešit. Jednou z nich je komunikace s druhým stupněm, tu já nemám na starost, tu jsem předala kolegyni. Pak tam vyšla najevo potřeba toho metodického postupu při jednání s rodiči, což byl pro začínající učitelky největší problém. Kolegyním jsem říkala, že zase nechci psát příručku o tom, co můžou a nemůžou, že spousta věcí je k diskuzi a každá učitelka si to nastavuje jinak, takže jsme dospěly k tomu, že je to na nějakou další diskuzi. Tam jsme se dohodly na sezení v rámci toho přípravného týdne.

To částečně vplynulo i z Wandy během minulého roku.

Ano, to asi bylo nejbližší té Wandě. Pak byla ještě třetí oblast, která vyšla najevo, a já ji taky vnímám jako opravdu důležitou, a tou je spolupráce učitele a asistenta (jak programu začít spolu tak asistenta pedagoga), a právě děvčata, která lektorovala toho Člověka v tísní mi říkala, že je tam ještě nějaká finanční zásobárna pro seminář, který by Člověk v tísní pro nás mohl nad rámec tohoto kurzu udělat. Protože údajně spolupracují s nějakými výbornými lektory ze škol na spolupráci učitel asistent, tak jsme se domluvily na další kurz na konci školního roku.

A to probíhá vždy ve středu, kdy máte stanovený čas na školení?

Ano, tam pro to máme vyhrazený čas, protože učitelé toho mají hodně, v ostatní dny mají odpoledky, vedou kroužky, doučování, takže ty středy máme takové schůzovní.

Wanda právě není výhradně zaměřená jen na výchovné problémy nebo konflikty s rodiči, ale má i didaktický potenciál. Zmiňovali to i loňští účastníci, že by se to dalo využít, když má učitel přímo didaktický problém v hodinách. Bylo by možné setkání nějak zařadit do pravidelného provozu?

Nebyl by určitě problém to zařadit v rámci metodických setkání, já si myslím, že částečně tady tu službu zajišťuje Jana Šenkeříková, která je vlastně mentorka na prvním stupni. Vím, že Jana po domluvě s učitelkami do tříd vstupuje a nějakou metodickou podporu jim v rámci tříd poskytuje.

Takže na podobné bázi by mohla fungovat i Wanda?

Mohla. Možná by pro vás mohl být přínosný i rozhovor s ní, aby se to netříštilo a ty služby se doplňovaly.

Z hlediska priorit, na jaké škále od 1 do 10 je Wanda v rámci ostatních způsobů profesního růstu učitelů na této škole?

Jako jestli je potřeba?

Spíš jak moc to vnímáte jako prioritu.

Já bych to brala nějak uprostřed, takže 5. Myslím si, že se hodně lidí podporují uvnitř školy, máme tady výborné učitelky, které jsou samy lektorkami Začít spolu, ať je to Dáša Smatanová, Iva Nachlingerová, teď nově třeba Markéta Kovandová směrem k metodice Hejného, takže si myslím, že si hodně poskytují podporu vzájemně. I z těch vzájemných náslechlů pak vznikne nějaká potřeba, kterou se snažíme ošetřit. Kdyby do toho měl vstupovat někdo z venku, tak si myslím, že by to bylo fajn spíš směrem k těm vztahovým záležitostem mezi lidmi.

Ve skutečnosti v této metodě takový „člověk z venku“ je jen facilitátor, jeho role je jen naslouchat a vést to setkání, ale jde především o sdílení učitelů, oni se učí od sebe navzájem a sdílí svoje zkušenosti. Wanda je vlastně taková pomůcka, jak to udělat co nejefektivněji ve skupině více lidí.

Tak jestli se najde nějaký prostor, tak to můžeme zkusit. Já úplně neumím odhadnout, jak velký je o to zájem, ale pokud tu potřebu kolegyně mají, nebo to z toho setkání vzešlo, tak určitě budu první, kdo to podpoří a budu se snažit pro to najít nějaký prostor a snažit se jim to umožnit.